

Διάσωση στην Εθνική οδό Highway rescue

Christian Science Sentinel, March 8, 2010

Ross Furbush

Μετά από ένα ταξίδι στον Καναδά για σκι, η οικογένειά μου κι' εγώ επιστρέψαμε στο σπίτι οδικώς. Καθόμουν στο μπροστινό κάθισμα και ενώ παρακολουθούσα μια ταινία στον υπολογιστή μου, το αυτοκίνητό μας γλίστρησε σ' ένα κομμάτι του δρόμου που είχε πάγο. Στην αρχή, το αυτοκίνητο έμεινε στη λωρίδα του αλλά ήταν εκτός ελέγχου. Εκείνη τη στιγμή το μόνο που μπόρεσα να σκεφθώ ήταν δύο λέξεις, *προσευχή* και *Θεός*. Κράτησα στη σκέψη μου αυτές τις δύο λέξεις και ένοιωσα παρηγοριά, καθώς μου επιβεβαίωσαν την παρουσία και την προστασία του Θεού.

Το αυτοκίνητό μας άρχισε να στριφογυρίζει, κτύπησε στην άκρη του δρόμου, που ήταν γεμάτη χιόνι, γύρισε στο πλάι, ξανακύλησε στις ρόδες του και τελικά σταμάτησε στην άκρη του δρόμου. Ακριβώς πίσω από το σημείο που χτύπησε το αυτοκίνητο ήταν ένας μεγάλος βράχος και εκτεινόταν μια απότομη κοιλάδα, έτσι αισθάνθηκα ευγνωμοσύνη που το αυτοκίνητο δεν χτύπησε με μεγαλύτερη ορμή. Ήμασταν όλοι ασφαλείς.

Αν και εκείνη τη στιγμή δεν είχα μαζί μου το *Επιστήμη και Υγεία* ή την Αγία Γραφή για να βρω κάποιες πνευματικές ιδέες, είχα τη δύναμη να προσευχηθώ και να νοιώσω ότι προστατεύομαι από κάθε τι κακό, όχι μόνο εγώ αλλά και η οικογένειά μου. Όλοι μέσα στο αυτοκίνητο ήμασταν εντάξει και κατ' ουσία ανέπαφοι.

Το αυτοκίνητο μπορούσε να κινηθεί λίγο. Έπρεπε να οδηγήσουμε κάποια μίλια για να βρούμε ένα καλό μέρος να σπρώξουμε το αυτοκίνητο έξω από τον δρόμο. Κάθισα πάλι στο μπροστινό κάθισμα, ενώ οδηγούσαμε πολύ προσεχτικά στον παγωμένο αυτοκινητόδρομο. Αυτό ήταν από τα πιο δύσκολα πράγματα που έπρεπε να κάνουμε, γιατί ήμουν ακόμη πολύ αναστατωμένος και η αστάθεια του αυτοκινήτου δεν βοηθούσε καθόλου. Άφησα το φόβο να με κατακλύσει – δεν ήθελα να τρακάρουμε πάλι και ανησυχούσα πολύ. Αλλά αισθανόμουν ότι ο Θεός είναι παρών, είτε έχεις μαζί σου το *Επιστήμη και Υγεία* ή κάποιο άλλο πνευματικό εργαλείο είτε όχι, και όταν πράγματι δεν έχεις αρκετό χρόνο για να κάνεις μια συγκεκριμένη προσευχή. Η άπειρη δύναμη, παρουσία και αγάπη του Θεού μπορεί να εκδηλωθεί σε κλάσμα του δευτερολέπτου, όπως μπορεί να εκδηλωθεί και σε οποιαδήποτε άλλη θεραπεία. Είναι αυτό ακριβώς που ονομάζει ο παππούς μου «προσευχή της απειροελάχιστης στιγμής».

Βγήκαμε έξω από τον δρόμο σε σημείο ασφαλές. Αλλά το ατύχημα με το αυτοκίνητό μας δεν ήταν το μοναδικό περιστατικό της ημέρας, που αποδείκνυε την παρουσία και την προστασία του Θεού. Ενώ η οικογένειά μου περίμενε την άφιξη γερανού για την μεταφορά του αυτοκινήτου μας, ένας άντρας και ο γιός του μας πλησίασαν και μας ρώτησαν αν είχαμε κάποιο σκονί. Ο σκύλος τους, βγαίνοντας από το αυτοκίνητο, έπαιζε στο χιόνι και κατά τύχη έπεσε από μια γέφυρα. Έπεσε από ύψος 10 μέτρων στις όχθες ενός παγωμένου

Για άλλες μεταφράσεις στα Ελληνικά, μπορείτε να συνδεθείτε με την ηλεκτρ/διεύθ. <http://www.cskirikas.com>

© 2011 The Christian Science Publishing Society (CSPS)

Έως και 100 εκτυπωμένα αντίγραφα αυτού του άρθρου μπορεί να αναπαραχθούν και να διανεμηθούν, σε μη κερδοφόρο βάση, αλλά απλά για την κάλυψη κόστους παραγωγής. Αυτό το άρθρο δεν μπορεί να σταλεί με ηλεκτρονικό μήνυμα ή να καταχωρηθεί σε άλλες ιστοσελίδες. Αντ' αυτού, μπορείτε να κατεβάσετε αυτό το άρθρο, όταν συνδεθείτε μέσω διαδικτύου με την ιστοσελίδα του Εκδοτικού Οίκου της Χριστιανικής Επιστήμης. Για να σας δοθεί η άδεια να δημοσιευθεί αυτό το άρθρο σε άλλη έκδοση, μπορείτε να έλθετε σ' επαφή μαζί μας στην ηλεκτρονική διεύθυνση (e-mail) copyright@cps.com, αναφέροντας ως θέμα, "Copyright Request", στην αγγλική γλώσσα.

ποταμού. Δεν είχαμε σκοινί, αλλά ο πατέρας μου προσφέρθηκε να κατέβει με τα σκι, την πλευρά μέχρι τον ποταμό και να προσπαθήσει να φέρει πίσω τον σκύλο. Το χιόνι ήταν πολύ και χρειάστηκε κάποιος χρόνος. Αλλά όταν ο πατέρας μου τελικά κατέβηκε στο ποτάμι, ο σκύλος έγινε επιθετικός, άρχισε να γρυλίζει και να δείχνει τα δόντια του. Ο πατέρας μου προσπάθησε να του δώσει τροφή, αλλά χωρίς αποτέλεσμα. Όλο αυτό το διάστημα προσευχόμουν ήρεμα (το ίδιο και η μητέρα μου), προσευχόμενοι να κατανοήσω ότι ο πατέρας μου ήταν προστατευμένος, το ίδιο και ο σκύλος. Ο Θεός, ο θείος Νους, που δίνει σοφία σε όλες Του τις ιδέες, κυβερνούσε και τους δύο. Υπάρχει μόνον ένας Νους – και όλα τα παιδιά του Θεού βρίσκονται σε αρμονία μαζί Του.

Μετά από ήρεμη σκέψη, είχα μια ιδέα. Πρότεινα στον πατέρα μου να ανοίξει ένα μονοπάτι στο χιόνι και να κάνει σκαλοπάτια για να ανέβει ο σκύλος, πράγμα το οποίο κι' έκανε και ο σκύλος ανέβηκε τρέχοντας. Ξαναβρήκε την οικογένειά του. Ήταν πολύ ευγνώμονες για τη βοήθειά μας, και ίσως να μην κατάλαβαν ότι όλη αυτή η ιστορία ήταν αποτέλεσμα ήρεμης σκέψης και ευλαβικής προσευχής. Εκείνη την ημέρα, στα βουνά του Καναδά, έμαθα περισσότερα για την σταθερή παρουσία και προστασία του Θεού για μένα, για την οικογένειά μου, για τον καθένα.

Για ένα χρόνο σχεδόν, ο φόβος ότι θα μπορούσε να συμβεί ατύχημα με ακολουθούσε όταν ήμουν μέσα στο αυτοκίνητο. Αλλά συνέχιζα να προσεύχομαι και κάθε φορά που σκεφτόμουν το ατύχημα στο ταξίδι στον Καναδά, ήμουν ευγνώμων για την προστασία του Θεού και προσπαθούσα να επαναβεβαιώσω τη δύναμη της παρουσίας Του εκείνη τη στιγμή μ' αυτή την σκέψη: ο Θεός είναι μαζί μου, εδώ και τώρα. Τότε ο φόβος εξαφανίζονταν. Τώρα ξέρω ότι ο Θεός προνοεί για μας, χωρίς να έχει καμία σημασία σε ποια κατάσταση βρίσκεσαι ή πόσο χρόνο έχεις για να προσευχηθείς για κάτι. Αυτή η προστασία που ένοιωσε η οικογένειά μου στα κρύα βουνά, μου απέδειξε ότι ακόμη κι' αν δεν αισθάνεσαι την προστασία του Θεού για μια στιγμή, οι νόμοι του Θεού θα ενεργούν πάντοτε.